

сичко̀то е тѣка безъ ползѣ. Это какъ са кае, но нѣма полза никаква, само скорбѣ и мъка, азыка мѣ гори за капка водѣ, който е тѣка палъ и пилъ сладки пастїа и питїа, а никомѣ не далъ нити еднѣ чашѣ стѣденѣ водѣ, и прїемва тамо праведната си заплатѣ, на мѣсто свирны, въздышанїа, на мѣсто пастїа и питїа, проси капкѣ водѣ, на мѣсто благодѣанїе глѣда темнотѣ и гнѣсны червеи, които никога не ѹмиратѣ и покой не мѣ даватѣ. Но глѣдайте кротость авраамова, какъ не мѣ рече немилостиве, защо искашь милость, като не си сторилъ ты дрѣгимѣ? но рече: чадо, помысли чї ты дѣто си направилъ нѣкое добро, прїалъ сї за него добро въ живота си, съ тѣлеснытѣ наслажденїа, тѣй и Лазарѣ за нѣкое малко прегрѣшенїе, що направилъ като человекѣ, помѣчилъ въ живота си. За тѣй сега той са весели въ рай, а ты са мъчишь во адѣ. Освѣнь тѣй има голѣма пропасть по междѣ насъ и васъ, пропасть тѣка са нарича междѣ грѣшнытѣ и праведнытѣ, добритѣ и злитѣ ракоты, които праватѣ человекѣтъ въ живота си: защото, Адамъ когато престѣпи кожїатѣ заповѣдь и сѣгрѣши, тога Богъ раздѣли человекѣскїа животѣ на два: на временный и вѣчный, сирѣчь на тѣкашый и тамкашый. И направи тѣкашый краткѣ да не лакомѣеме за него, а тамкашый направи безкрайный, да лакомѣеме и да глѣдаме синца за него. И предалъ на нашатѣ вола и двата, който обычае за него да желаеме: но человекѣ не може лесно да размѣне кое обыча, само кога падне въ зло, тога са ѹмѣдрава, както и днешный когатинѣ, когато отишелъ въ мъкѣтъ тога са ѹмѣдилъ и молилъ Авраама да проводи Лазара, да ѹбади на братїята мѣ, чи има вѣчнѣ мъкѣ, за да са покаатѣ: защото като видатѣ Лазара съ толко слава, който бѣше напредѣ голъ и гноенѣ, лесно ще го повѣрватѣ, като имѣ рече чи има вѣчнѣ мъкѣ. Но Авраамъ мѣ казалъ: не е нѣжда да отиди Лазарѣ при тѣхъ: защото тѣ иматѣ Моисеа и пророчытѣ, сирѣчь иматѣ книгитѣ на пророческитѣ посченїа, които доказватѣ истинно за сичкитѣ ракоты, тѣхъ да слѣшатѣ и да вѣрватѣ, за да са спасѣтъ. Слѣшатели христїаны, и този когатинѣ ималъ книги и ги читалъ, и ги слѣшалъ, но каквото казвали не го вѣрвалъ, но мыслилъ го като прикаска, за тѣй дѣмалъ чи не слѣшатѣ книгитѣ, но ако отиде нѣкой отѣ мѣртвытѣ, тога ще повѣрватѣ. Както мнозина дѣматѣ и до днесъ, кой е виделъ вѣчнѣ мъкѣ, или кой доди отѣ тамо да каже ка-